

uboczne okoliczności, które nie mają nic wspólnego z do-
orem służby lub które są względami nieistotnymi ze stano-
wiska służby (np. chęć przyznania pracownikowi wyższego
uposażenia podyktowana przekonaniem, że w ten sposób
zachęci się go do wydajniejszej pracy). W każdym konkret-
nym przypadku jest rzeczą władzy ustalić, na czym polega-
ją owe ważne względy służbowe i odnotować te okoliczności
w aktach osobowych pracownika.

4. Według § 10 ust. 1 w wyjątkowych przypadkach może
władza naczelna przyznać pracownikowi grupę bezpośred-
nio wyższą od określonej dla danego stanowiska, w tabeli
stanowisk lub wynikającej z postanowień §§ 5 i 6 z tym, że
decyzja tego rodzaju może nastąpić za zgodą Prezesa Rady
Ministrów.

Na podstawie tego przepisu pracownik przy przyjęciu do
pracy może być zaszerzegowany do tej grupy, która jest bez-
pośrednio wyższą od grupy, jaką możnaby mu przyznać w
myśl zasady wynikającej z przepisu § 5 lub szczególnych
przepisów § 6 ust. 1. Np. jeżeli pracownik posiada wyjątko-
we gruntowne przygotowanie teoretyczne i bogatą prakty-
kę w zakresie czynności bezpośrednio związanych z jego
stanowiskiem, a oparcie się o przepis § 6 ust. 1 okaże się

niewystarczające, wtedy władza naczelna po uzyskaniu zgo-
dy Prezesa Rady Ministrów może przyznać pracownikowi
trzecią z grup uposażenia przewidzianych w tabeli stano-
wisk (np. referendarz otrzyma grupę VI), a nawet grupę
bepośrednio wyższą od najwyższej grupy przewidzianej w
tabeli dla danego stanowiska.

Przy przedstawianiu wniosków do Prezesa Rady Mini-
strów wymagane jest wyczerpujące uzasadnienie, wskazuju-
ce, na czym polega konieczność wyjątkowego potraktowania
kandydata

5. Wyjątkowość przepisów § 6 ust. 1 i § 10 polega na tym,
że władzą upoważnioną do tego rodzaju specjalnego przy-
znania wyższej grupy uposażenia jest tylko władza naczel-
na. Jeżeli zatem władze bezpośrednio podległe władzy nacz-
celnej, upoważnione do załatwiania spraw osobowych na
zasadach ogólnych, mają zamiar stosowania przepisów § 6
ust. 1 i § 10, obowiązane są przedstawić swój wniosek od-
powiednio udokumentowany do decyzji władzy naczelnej.

6. Powyższe zasady mają zastosowanie również przy usta-
nianiu wynagrodzeń pracowników w urzędach państwowych
na podstawie umowy o pracę.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

795.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ**

z dnia 19 sierpnia 1949 r

o przywróceniu i ustaleniu nazw miejscowości.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczy-
pospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ustalaniu nazw

miejscowości i obiektów fizjograficznych oraz o numeracji
nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 850) w brzmieniu
dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 251),
zarządzam, co następuje:

§ 1 Ustala się w brzmieniu polskim nazwy oraz pisownię
następujących miejscowości i obiektów fizjograficznych:

Nazwa polska	II przypadek przymiotnik	powiat	dawna nazwa	Uwagi
Bóbrka Kańczuska	-ki-ej, bóbrecko- kańczuski	przeworski	Przysiółki: Bóbrka, Gaj i Psimłynek	dotąd część gromady Krzczerwice, gminy wiejskiej Kańczuga
Karolówka	-ki, karolówecki	lubaczowski	Burgau	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Lisie Jamy
Chmielnik Rzeszowski	-ka-ego, chmielnicki	rzeszowski	Chmielnik	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Tyczyn
Polanka Horyniecka	-ki-kiej, horyniec- kopołański	lubaczowski	Deutschbach	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Horyniec
Dobra	-ej, dobrski	sanocki	Gromady: Dobra Szla- checka i Dobra Rusty- kałna	wchodzi w skład gmi- ny Mrzyglód
Dąbrówka Sanocka	-ki, kiej, dąbrówecki	sanocki	Gromady: Dąbrówka Ruska i Dąbrówka Polska	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Sanok
Dąbków	-wa, dąbkowski	lubaczowski	Felsendorf	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Lubaczów
Kowalówka	-ki, kowalówecki	lubaczowski	Freifeld	wchodzi w skład gmi- ny Plazów
Nowy Glinik	-ego-ka, nowoglinicki	jasielski	Glinik Niemiecki	wchodzi w skład gmi- ny Tarnowiec
Boża Wola	-ej-Woli, bożowolski	mielecki	Przysiółki: Golezów Kolonja i Wólka Go- leszowska wchodzące w skład gromady Go- leszów	wchodzi w skład gmi- ny Mielec Wieś
Sarnów	-owa, sarnowski	mielecki	Kolonja Hyki	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Tuszów Narodowy
Krzywa	-ej, krzywicki	gorlicki	Krywa	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Gład- szów
Michałów	-owa, michałowski	włodawski	Michelsdorf	wchodzi w skład gmi- ny Wola Wereszczyń- ska
Pruchnik	-ka, pruchnicki	jarosławski	Gromady: Pruchnik Miasto Pruchnik Wieś	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Pruchnik
Kurzyna Średnia	-y, średniokurzyński	niżański	Rauchersdorf	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Jarocin
Podlesie	-a, podleski	lubaczowski	Reichau	wchodzi w skład gmi- ny wiejskiej Lisie Ja- my

Nazwa polska	II przypadek przymiotnik	powiat	dawna nazwa	Uwagi
Ropica Dolna	-y-ej, dolnoropicki	gorlicki	Ropica Polska	wchodzi w skład gminy wiejskiej Glinik Mariampolski
Ropica Górna	-y-ej, górnoropicki	gorlicki	Ropica Ruska	wchodzi w skład gminy wiejskiej Sękowa
Różnowice	-ic, różnowicki	gorlicki	Rozembark	wchodzi w skład gminy wiejskiej Biecz II
Brzeźyna	-y, brzeżyński	przemyski	Ruska Wieś	wchodzi w skład gminy wiejskiej Dubiecko
Owczary	-ar, owczarski	gorlicki	Rychwałd	wchodzi w skład gminy wiejskiej Sękowa
Orłów	-owa, orłowski	mielecki	Schönanger	wchodzi w skład gminy wiejskiej Borowa
Smrekowiec	-wca, smrekowiecki	gorlicki	Smrekowiec	wchodzi w skład gminy wiejskiej Gładyszów
Starachowice	-ic starachowicki	starachowicki	Starachowice Wierzbnik	—
Tuszów Mały	-owa-ego, małotuszowski	mielecki	Tuszów Kolonia	wchodzi w skład gminy wiejskiej Tuszów Narodowy
Uście Gorlickie	-cia-uściański	gorlicki	Uście Ruskie	wchodzi w skład gminy wiejskiej Uście Gorlickie

§ 2. W stosunkach publicznych wolno używać nazw miejscowości wymienionych w § 1, tylko w brzmieniu ustalonym niniejszym rozporządzeniem.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

w/z J. Izydorczyk
Podsekretarz Stanu

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

796.

UCHWAŁA

KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lutego 1949 r.

w sprawie skupu i regeneracji zużytego ogumienia samochodowego oraz sprzedaży ogumienia naprawionego.

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe „Centrala Odpadków Użytkowych” jest wyłącznie uprawnione do skupu zużytego ogumienia, będącego w posiadaniu urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych lub państwowo-spółdzielczych, central spółdzielczo-państwowych oraz przedsiębiorstw i instytucji spółdzielczych jako też instytucji częściowo lub całkowicie subsydiowanych przez Państwo, zwane dalej jednostkami organizacyjnymi.

Dla wykonania tego zadania Centrala Odpadków Użytkowych zorganizuje konieczny terenowy aparat techniczny dla brakowania, skupu, magazynowania i przewozu zużytego ogumienia.

W każdym województwie Centrala Odpadków Użytkowych będzie posiadała przynajmniej jeden (1) punkt skupu zużytych opon z zakresem działania na teren województwa nie wyłączając miast: Warszawy i Łodzi.

§ 2. Każdą oponę Centrala Odpadków Użytkowych zakwalifikuje pod względem jej zużycia do jednej z czterech kategorii:

- I — nadające się do nałożenia protektora,
- II — „ „ po reperaturacji do ruchu szybkobieżnego,
- III — „ „ po reperaturacji do trakcji wolnobieżnej,
- IV — „ „ do przetarcia.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu wyda instrukcję ściśle określającą cechy techniczne opon każdej kategorii.

§ 3. Wprowadza się rozróżnienie opon „typowych” i „nie-typowych”.

Oponami typowymi są opony najbardziej w naszym tabo-
rze rozpowszechnione, a objęte załączonym wykazem.

Opony „nie-typowe” (nie objęte załączonym wykazem) Centrala Odpadków Użytkowych będzie przejmowała tylko na przetarcie, t. zn. w kategorii IV.

W kategorii III Centrala Odpadków Użytkowych będzie przyjmowała jedynie opony „typowe” dla trakcji konnej (wg. załączonego wykazu).

Opony kategorii I, II i III nietypowe będą przez Centralę Odpadków Użytkowych kwalifikowane automatycznie jako kategoria IV.

§ 5. Wszystkie jednostki organizacyjne obowiązane są zaoferować Centrali Odpadków Użytkowych posiadane zużyte ogumienie samochodowe, a Centrala Odpadków Użytkowych obowiązana jest do jego nabycia.

§ 6. Zezwala się aż do odwołania na niezglaszanie Centrali Odpadków Użytkowych opon nietypowych kategorii I i II. Naprawa tych opon może być przeprowadzona według uznania danej jednostki organizacyjnej.

§ 7. Jednostka organizacyjna oddająca do Centrali Odpadków Użytkowych oponę „typową” I lub II kategorii otrzymuje bon uprawniający ją do zakupu w „Motozbycie”:

- a) za 1 bon — jednej opony naprawionej „typowej”.
- b) za 3 bony — jednej opony nowej „typowej” według uznania „Motozbytu”.

§ 8. Zakupione opony kategorii I, II i III Centrala Odpadków Użytkowych przekazuje do zakładów naprawczych (w Bolechowie i innych) dla dokonania koniecznych napraw i regeneracji.

Zakupione opony kategorii IV Centrala Odpadków Użytkowych sprzedaje właściwym przedsiębiorstwom państwowym Przemysłu Chemicznego, ewentualnie innym przedsiębiorstwom mającym zapotrzebowanie na tego rodzaju surowiec.

Sprzedaż opon kategorii IV państwowym przedsiębiorstwom przemysłu chemicznego odbywać się będzie w ramach ogólnej umowy zawartej przez Centralę Odpadków Użytkowych z Centralnym Zarządem Przemysłu Chemicznego.

Opony protektorowane i regenerowane, nadające się do ruchu szybkobieżnego, będą przez zakłady naprawcze dostarczane do Przedsiębiorstwa Państwowego „Motozbyt” w celu dalszej ich sprzedaży jednostkom organizacyjnym posiadającym bony, o których mowa w § 4. Opony nadające się do trakcji wolnobieżnej będą przez zakłady naprawcze sprzedane Przedsiębiorstwu Państwowemu „Motozbyt” w celu ich sprzedaży do trakcji konnej.

§ 9. Kwalifikowanie opon przy skupie będzie się odbywać w miejscu skupu. Jednostka organizacyjna posiadająca w jednym miejscu więcej niż 200 opon, może żądać przysłania brakarza do swego magazynu, — koszty związane z wysłaniem brakarza odliczone będą od należności za opony.

§ 10. Jednostka organizacyjna jest obowiązana zaoferować Centrali Odpadków Użytkowych opony zużyte w momencie stwierdzenia ich niezdolności technicznej do dalszej prawidłowej pracy.